

Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (deseto vijeće)

24. svibnja 2023. *

„Žig Europske unije – Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija – Verbalni žig EMMENTALER – Apsolutni razlog za odbijanje – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001 – Zajednički žig – Članak 74. stavak 2. Uredbe 2017/1001 – Obveza obrazlaganja – Članak 94. Uredbe 2017/1001”

U predmetu T-2/21,

Emmentaler Switzerland, sa sjedištem u Bernu (Švicarska), koji zastupaju S. Völker i M. Pemsel, odvjetnice,

tužitelj,

protiv

Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), koji zastupaju A. Graul i D. Hanf, u svojstvu agenata,

tuženika,

kojeg podupire

Savezna Republika Njemačka, koju zastupaju J. Möller, M. Hellmann, U. Bartl i J. Heitz, u svojstvu agenata,

Francuska Republika, koju zastupaju A.-L. Desjonquères i G. Bain, u svojstvu agenata,

i

Centre national interprofessionnel de l'économie laitière (CNIEL), sa sjedištem u Parizu (Francuska), koji zastupaju E. Baud i P. Marchiset, odvjetnice,

intervenijenti,

OPĆI SUD (deseto vijeće),

u sastavu, tijekom vijećanja: A. Kornezov, predsjednik, K. Kowalik-Bańczyk i D. Petrлік (izvjestitelj), suci,

* Jezik postupka: njemački

tajnik: R. Úkelyté, administratorica,
uzimajući u obzir pisani dio postupka,
nakon rasprave održane 14. rujna 2022.,
donosi sljedeću

Presudu

- 1 Svojom tužbom koja se temelji na članku 263. UFEU-a tužitelj, Emmentaler Switzerland, traži poništenje odluke drugog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 28. listopada 2020. (predmet R 2402/2019-2) (u daljnjem tekstu: pobijana odluka).

Okolnosti spora

- 2 Tužitelj je 4. listopada 2017., pri Međunarodnom uredu Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo ishodio međunarodnu registraciju pod brojem 1378524 verbalnog znaka EMMENTALER. 7. prosinca 2017. EUIPO je obaviješten o toj međunarodnoj registraciji, u skladu s Uredbom (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o žigu Europske unije (SL 2017., L 154, str. 1.).
- 3 Proizvodi za koje je zatražena registracija su iz razreda 29. Nicanskog sporazuma o međunarodnoj klasifikaciji proizvoda i usluga radi registracije žigova od 15. lipnja 1957., kako je revidiran i izmijenjen, a odgovaraju sljedećem opisu: „Sirevi sa zaštićenom oznakom izvornosti ‚emmentaler’”.
- 4 Odlukom od 9. rujna 2019. ispitivačica je odbila prijavu za registraciju na temelju članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe 2017/1001 u vezi s člankom 7. stavkom 2. te uredbe.
- 5 Tužitelj je 25. listopada 2019. podnio žalbu EUIPO-u protiv odluke ispitivačice.
- 6 Pobijanom odlukom žalbeno vijeće odbilo je žalbu na temelju članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe 2017/1001 jer je žig za koji je podnesena prijava bio opisan.

Zahtjevi stranaka

- 7 Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:
 - poništi pobijanu odluku;
 - naloži EUIPO-u snošenje troškova, uključujući troškova nastalih pred žalbenim vijećem.
- 8 EUIPO, Savezna Republika Njemačka, Francuska Republika i Centre national interprofessionnel de l'économie laitière (CNIEL) od Općeg suda zahtijevaju da:
 - odbije tužbu;

– naloži tužitelju snošenje troškova.

Pravo

- 9 U prilog svojoj tužbi tužitelj ističe dva tužbena razloga, od kojih se prvi temelji na povredi članka 74. stavka 2. Uredbe 2017/1001, a drugi na povredi članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) navedene uredbe.
- 10 Članak 74. stavak 2. Uredbe 2017/1001 predviđa da, odstupajući od odredaba članka 7. stavka 1. točke (c) te uredbe, znakovi ili oznake koji u trgovini mogu služiti za označivanje zemljopisnog podrijetla proizvoda ili usluga mogu se zaštititi kao zajednički žigovi EU-a.
- 11 Međutim, tu odredbu, koja predviđa odstupanje od apsolutnog razloga za odbijanje predviđenog u članku 7. stavku 1. točki (c) navedene uredbe, treba tumačiti usko, tako da njezin doseg ne može obuhvaćati znakove koji će se smatrati oznakom vrste, kakvoće, količine, namjene, vrijednosti, vremena proizvodnje ili nekog drugog obilježja proizvoda o kojima je riječ, nego samo znakove koji će se smatrati oznakom zemljopisnog podrijetla navedenih proizvoda (vidjeti u tom smislu presudu od 17. svibnja 2011., Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Álava i dr./OHIM (TXAKOLI), T-341/09, EU:T:2011:220, t. 33. i 35. i navedenu sudsku praksu).
- 12 S obzirom na ta načela, najprije valja ispitati drugi tužbeni razlog, kojim tužitelj tvrdi, među ostalim, da predmetni znak ne označava obilježje predmetnih proizvoda, odnosno vrstu sira.

Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe br. 2017/1001

- 13 Svojim drugim tužbenim razlogom tužitelj tvrdi da je žalbeno vijeće povrijedilo članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe br. 2017/1001. Taj tužbeni razlog sastoji se od dvaju dijelova. Prvi dio temelji se na činjenici da se pobijanom odlukom povređuje članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe 2017/1001 jer se ta odluka temelji isključivo na članku 7. stavku 1. točki (c) te uredbe. Drugi dio temelji se, s jedne strane, na tome da je žalbeno vijeće pogrešno ocijenilo dokaze i tako pogrešno zaključilo da je žig za koji je podnesena prijava opisan u odnosu na predmetne proizvode i, s druge strane, na tome da je povrijedilo svoju obvezu obrazlaganja.

Prvi dio, koji se temelji na povredi članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe 2017/1001

- 14 Prema mišljenju EUIPO-a i Francuske Republike, prvi dio drugog tužbenog razloga je nedopušten jer tužitelj tvrdi da je pobijanom odlukom povrijeđen članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe 2017/1001, iako se ta odluka temelji isključivo na članku 7. stavku 1. točki (c) te uredbe.
- 15 Tužitelj smatra da je članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe 2017/1001 *lex specialis* u odnosu na članak 7. stavak 1. točku (b) iste uredbe, tako da činjenica da se pobijana odluka temelji isključivo na prvonavedenoj odredbi u ovom slučaju nema nikakvu važnost. Prema tužiteljevom mišljenju, pobijana odluka ne može se temeljiti samo na analizi s obzirom na članak 7. stavak 1. točku (c) Uredbe 2017/1001, nego treba uzeti u obzir i članak 7. stavak 1. točku (b) te uredbe.

- 16 Prema ustaljenoj sudskoj praksi, svaki od razloga za odbijanje registracije navedenih u članku 7. stavku 1. Uredbe 2017/1001 neovisan je o drugima i zahtijeva zasebno ispitivanje (vidjeti presude od 29. travnja 2004., Henkel/OHIM, C-456/01 P i C-457/01 P, EU:C:2004:258, t. 45. i navedenu sudsku praksu, i od 31. siječnja 2018., Novartis/EUIPO – SK Chemicals (Prikaz flastera), T-44/16, neobjavljenu, EU:T:2018:48, t. 20. i navedenu sudsku praksu).
- 17 Osim toga, iz članka 7. stavka 1. Uredbe 2017/1001 proizlazi da je dovoljno da se može primijeniti jedan od apsolutnih razloga za odbijanje koji su u njoj navedeni kako se znak ne bi mogao registrirati kao žig Europske unije (vidjeti presude od 8. srpnja 2008., Lancôme/OHIM – CMS Hasche Sigle (COLOR EDITION), T-160/07, EU:T:2008:261, t. 51. i navedenu sudsku praksu, i od 17. travnja 2013., Continental Bulldog Club Deutschland/OHIM (CONTINENTAL), T-383/10, EU:T:2013:193, t. 71. i navedenu sudsku praksu).
- 18 Osim toga, prema ustaljenoj sudskoj praksi, žig koji opisuje obilježja proizvoda ili usluga u smislu članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe 2017/1001 stoga nužno nema razlikovni karakter u odnosu na te iste proizvode ili usluge u smislu članka 7. stavka 1. točke (b) te iste uredbe (vidjeti presudu od 17. travnja 2013., CONTINENTAL, T-383/10, EU:T:2013:193, t. 72. i navedenu sudsku praksu).
- 19 Iz toga slijedi da se žalbeno vijeće moglo ograničiti na ispitivanje toga je li žig za koji je podnesena prijava bio opisan u smislu članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe 2017/1001 bez izjašnjavanja o primjeni drugih apsolutnih razloga za odbijanje, kao što je onaj predviđen člankom 7. stavkom 1. točkom (b) te uredbe.
- 20 Slijedom toga, prvi dio drugog tužbenog razloga treba odbiti kao neosnovan a da nije potrebno odlučiti o njegovoj dopuštenosti.

Drugi dio, koji se temelji na povredi članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe 2017/1001 i obveze obrazlaganja

- 21 U skladu s člankom 7. stavkom 1. točkom (c) Uredbe 2017/1001, neće se registrirati žigovi koji se sastoje samo od oznaka ili podataka koji u trgovini mogu služiti za označivanje vrste, kakvoće, količine, namjene, vrijednosti, zemljopisnog podrijetla ili vremena proizvodnje proizvoda ili pružanja usluge ili nekih drugih obilježja proizvoda ili usluga.
- 22 Smatra se da ti znakovi ili oznake nisu u stanju izvršavati glavnu funkciju žiga, a to je ona koja se sastoji u pokazivanju komercijalnog podrijetla proizvoda ili usluge (presude od 23. listopada 2003., OHIM/Wrigley, C-191/01 P, EU:C:2003:579, t. 30.; od 27. veljače 2002., Eurocool Logistik/OHIM (EUROCOOL), T-34/00, EU:T:2002:41, t. 37. i od 24. veljače 2021., Liga Nacional de Fútbol Profesional/EUIPO (El Clasico), T-809/19, neobjavljena, EU:T:2021:100, t. 29.).
- 23 U skladu s člankom 7. stavkom 2. Uredbe 2017/1001, članak 7. stavak 1. točka (c) navedene uredbe primjenjuje se neovisno o tome što razlozi za nemogućnost registracije postoje samo u jednom dijelu Europske unije. Takav se dio može sastojati, ovisno o slučaju, samo od jedne države članice (vidjeti u tom smislu presudu od 22. lipnja 2006., Storck/OHIM, C-25/05 P, EU:C:2006:422, t. 81. i 83.).
- 24 Kako bi znak bio obuhvaćen zabranom navedenom u članku 7. stavku 1. točki (c) Uredbe 2017/1001, on mora s predmetnim proizvodima ili uslugama biti u dovoljno izravnoj i konkretnoj vezi koja relevantnoj javnosti omogućuje da odmah i bez daljnjeg promišljanja percipira opis proizvoda i usluga o kojima je riječ ili jednog njihova obilježja (vidjeti presude od

12. siječnja 2005., Deutsche Post EURO EXPRESS/OHIM (EUROPREMIUM), T-334/03, EU:T:2005:4, t. 25. i navedenu sudsku praksu i od 22. lipnja 2005., Metso Paper Automation/OHIM (PAPERLAB), T-19/04, EU:T:2005:247, t. 25. i navedenu sudsku praksu).
- 25 Ocjena opisnog karaktera znaka treba se provesti, s jedne strane, u odnosu na proizvode ili usluge o kojima je riječ i, s druge strane, u odnosu na razumijevanje koje o tome ima relevantna javnost (vidjeti presude od 25. listopada 2005., Peek & Cloppenburg/OHIM (Cloppenburg), T-379/03, EU:T:2005:373, t. 37. i navedenu sudsku praksu i od 7. listopada 2015., Chypre/OHIM (ΧΑΛΛΟΥΜΙ i HALLOUMI), T-292/14 i T-293/14, EU:T:2015:752, t. 16. i navedenu sudsku praksu).
- 26 U ovom su slučaju proizvodi obuhvaćeni žigom za koji je podnesena prijava, kako su navedeni u točki 3. ove presude, proizvodi namijenjeni svim potrošačima. Slijedom toga, relevantnu javnost čini šira javnost, kao što je to pravilno utvrdilo žalbeno vijeće u točki 23. pobijane odluke, a tužitelj to nije osporio.
- 27 U točki 24. pobijane odluke žalbeno vijeće zatim je u biti smatralo da će znak EMMENTALER dio relevantne javnosti koja govori bugarskim, danskim, njemačkim, estonskim, irskim, francuskim, hrvatskim, mađarskim, nizozemskim, poljskim, rumunjskim, slovačkim, finskim, švedskim i engleskim jezikom odmah razumjeti na način da označava vrstu tvrdog sira s rupicama.
- 28 Žalbeno vijeće obrazložilo je taj zaključak oslanjajući se na niz elemenata koji se osobito odnose na dio relevantne javnosti koja govori njemačkim i francuskim jezikom.
- 29 Tužitelj tvrdi da je žalbeno vijeće, time što je pobijanu odluku temeljilo na tim elementima, povrijedilo članak 7. stavak 1. točku (c) Uredbe 2017/1001.
- 30 U točki 24. pobijane odluke žalbeno se vijeće oslonilo, što se tiče relevantne njemačke javnosti, na više elemenata kako bi potkrijepilo svoj zaključak prema kojem ona razumije znak EMMENTALER na način da označava vrstu sira, čiju relevantnost tužitelj osporava. Valja ih ispitati u nastavku.

– Definicija pojma „emmentaler” u rječniku *Duden*

- 31 Kako bi dokazalo da znak EMMENTALER označava vrstu sira, žalbeno vijeće oslonilo se na definiciju odgovarajućeg pojma u rječniku *Duden*, prema kojoj takav pojam označava „švicarski masni sir s rupicama veličine trešnje i okusom koji podsjeća na jezgru oraha; sir emmental”.
- 32 Tužitelj tvrdi da se žalbeno vijeće pogrešno oslonilo na tu definiciju jer rječnik *Duden* ne upućuje na to da taj pojam, na njemačkom jeziku, označava vrstu sira, nego izričito pojašnjava da je riječ o švicarskom siru.
- 33 U tom pogledu valja istaknuti da, iako ranije navedena definicija sadržava izraz „švicarski sir”, ostaje činjenica da je dopunjena drugom definicijom, to jest „sir emmental”. Sažetost te definicije, koja ne sadržava nikakvo drugo pojašnjenje, osobito u pogledu zemljopisnog podrijetla dotičnog proizvoda, potvrđuje zaključak da prema tom rječniku pojam „emmentaler” treba shvatiti kao da označava određenu vrstu sira.

34 Taj zaključak također potvrđuje činjenica da navedena definicija upućuje na obilježja sira kao takvog, s obzirom na to da pojašnjava da se taj pojam odnosi na sir „s rupicama veličine trešnje i okusom koji podsjeća na jezgru oraha”.

35 U tim okolnostima treba odbiti tužiteljev prigovor prema kojem žalbeno vijeće nije moglo definiciju pojma „emmentaler” iz rječnika *Duden* koristiti kao jedan od pokazatelja opisnog karaktera znaka.

– *Proizvodnja emmentalera*

36 Kako bi utvrdilo da znak EMMENTALER označava vrstu sira, žalbeno vijeće uzelo je u obzir činjenicu da je u trenutku podnošenja prijave za registraciju zatraženog žiga, emmentaler bio sir koji se proizvodio u više država članica, uključujući Njemačku.

37 Tužitelj tvrdi da činjenično utvrđenje žalbenog vijeća prema kojem je emmentaler sir koji se proizvodi u više država članica, uključujući Njemačku, nije dokazano. Time što je svoj zaključak o opisnom karakteru naziva Emmentaler utemeljilo na toj tvrdnji, žalbeno vijeće povrijedilo je svoju obvezu obrazlaganja.

38 Osim toga, prema tužiteljevu mišljenju, iako je istina da je emmentaler bio sir koji se proizvodio u tim državama članicama u trenutku podnošenja prijave za registraciju zatraženog žiga, on se nije mogao zakonito staviti na njihovo tržište samo pod nazivom Emmentaler, to jest bez navođenja mjesta proizvodnje. Što se tiče, konkretnije, Njemačke, ta okolnost proizlazi iz činjenice da je ta država članica vezana Ugovorom od 7. ožujka 1967. sklopljenim sa Švicarskom o zaštiti oznaka podrijetla i drugih zemljopisnih naziva (u daljnjem tekstu: Sporazum Švicarska – Njemačka). Naime, tim sporazumom korištenje takvog naziva rezervirano je za sir proizveden u Švicarskoj i omogućuje upotrebu naziva Emmentaler za označavanje sireva proizvedenih na njemačkom državnom području pod uvjetom da je uz taj naziv navedena zemlja proizvodnje istim slovima, tj. slovima koja imaju isti oblik, dimenzije i boje kao što su ona korištena za naziv.

39 Što se tiče, kao prvo, prigovora koji se temelji na nedostacima u obrazloženju, iz članka 94. stavka 1. prve rečenice Uredbe 2017/1001 proizlazi da EUIPO-ove odluke moraju biti obrazložene. Međutim, iz sudske prakse proizlazi da obrazloženje može biti implicitno pod uvjetom da se njime zainteresiranim osobama omogućuje da doznaju razloge zbog kojih je pobijana odluka žalbenog vijeća donesena, a nadležnom sudu da raspolaže s dovoljno elemenata za izvršavanje svojeg nadzora (vidjeti presude od 25. ožujka 2009., Anheuser-Busch/OHIM – Budějovický Budvar (BUDWEISER), T-191/07, EU:T:2009:83, t. 128. i navedenu sudsku prasku i od 13. travnja 2011., Safariland/OHIM – DEF-TEC Defense Technology (FIRST DEFENSE AEROSOL PEPPER PROJECTOR), T-262/09, EU:T:2011:171, t. 92. i navedenu sudsku praksu).

40 U tom smislu, obrazloženje upućivanjem na drugi dokument može se dopustiti pod uvjetom da omogućuje zainteresiranim osobama da doznaju razloge zbog kojih je predmetna odluka donesena, a nadležnom sudu da raspolaže s dovoljno elemenata za izvršavanje svojeg nadzora (vidjeti u tom smislu presude od 30. ožujka 2000., Kish Glass/Komisija, T-65/96, EU:T:2000:93, t. 51.; od 12. svibnja 2016., Zuffa/EUIPO (ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP), T-590/14, neobjavljenu, EU:T:2016:295, t. 43. i navedenu sudsku praksu i od 5. veljače 2018., Edeka-Handelsgesellschaft Hessenring/Komisija, T-611/15, EU:T:2018:63, t. 32. i navedenu sudsku praksu).

- 41 Točno je da u ovom slučaju žalbeno vijeće u pobijanoj odluci nije izričito navelo dokaze na kojima je utemeljilo svoje utvrđenje o proizvodnji emmentalera u dotičnim državama članicama.
- 42 Međutim, u tom je pogledu u točki 25. pobijane odluke uputilo na „primjedbe trećih osoba navedene u [točki 4. navedene odluke]”.
- 43 Stoga je, s jedne strane, tužitelj imao mogućnost upoznati se s tim primjedbama i podnijeti svoje primjedbe na njih tijekom postupka pred EUIPO-om i pred Općim sudom. S druge strane, navedene primjedbe sadržavaju dovoljno precizne, brojčano potkrijepljene i usklađene informacije o proizvodnji emmentalera u dotičnim državama članicama, tako da omogućuju tužitelju da dozna razloge zbog kojih je žalbeno vijeće došlo do svojeg zaključka o navedenoj proizvodnji i Općem sudu da raspolaže s dovoljno elemenata za izvršavanje svojeg nadzora.
- 44 U tim okolnostima valja zaključiti da žalbeno vijeće nije povrijedilo svoju obvezu obrazlaganja.
- 45 Što se tiče, kao drugo, proizvodnje emmentalera u Njemačkoj, najprije iz očitovanja Bundesministeriuma für Ernährung und Landwirtschaft (Savezno ministarstvo prehrane i poljoprivrede, Njemačka), Milchwirtschaftlicher Vereina Bayern eV (Udruga bavarskih mljekara, Njemačka) i MIV Milchindustrie-Verbanda eV (Udruga proizvođača mlijeka, Njemačka), na koja je žalbeno vijeće uputilo u točki 25. pobijane odluke, proizlazi da je Njemačka 2016. proizvela 135 000 tona emmentalera.
- 46 Nadalje, nije sporno da je znatan dio te proizvodnje stavljen u prodaju na njemačkom tržištu. U tom pogledu, iz očitovanja Udruge bavarskih mljekara proizlazi da je od 135 000 tona emmentalera proizvedenih u Njemačkoj 2016. izvezeno samo 80 000 tona. Iz toga proizlazi da je znatan dio količine emmentalera proizvedenog u Njemačkoj stavljen na tržište izravno u Njemačkoj.
- 47 Naposljetku, iz gore navedenih očitovanja proizlazi da su se proizvodnja i prodaja sira navedene u točkama 45. i 46. ove presude odnosile na naziv Emmentaler uzet zasebno. To utvrđenje potkrijepljeno je s više uzoraka emmentalera reproduciranih u očitovanjima navedenima u točki 25. pobijane odluke. Naime, ti sirevi, koji potječu od više gospodarskih subjekata i koji su proizvedeni i stavljeni na tržište u Njemačkoj, sadržavaju navedeni naziv a da uz njega nije navedena oznaka zemlje ili mjesta proizvodnje.
- 48 Osim toga, što se tiče naziva pod kojim su navedeni proizvodi stavljeni na tržište u Njemačkoj, tužitelj je na raspravi osporio da su ti proizvodi stavljeni na njemačko tržište pod nazivom Emmentaler, uzetim zasebno. Međutim, unatoč činjenici da je tužitelj mjerom upravljanja postupkom bio pozvan zauzeti stav o informacijama navedenima u točkama 45. do 47. ove presude, on se ograničio na tvrdnju da bi stavljanje na tržište takvih proizvoda bilo protivno Sporazumu Švicarska – Njemačka. Nasuprot tomu, on Općem sudu nije podnio ni jedan konkretan element kojim bi se mogli osporiti podaci iz tih točaka.
- 49 Što se tiče utjecaja te proizvodnje emmentalera u Njemačkoj na percepciju relevantne javnosti u pogledu opisnog karaktera znaka EMMENTALER, iz sudske prakse proizlazi da proizvodnja i komercijalizacija proizvoda pod određenim nazivom, a da se on ne koristi na način koji upućuje na podrijetlo tog proizvoda, može predstavljati relevantnu indiciju za utvrđivanje je li taj naziv postao generički (vidjeti u tom smislu presude od 25. listopada 2005., Njemačka i Danska/Komisija, C-465/02 i C-466/02, EU:C:2005:636, t. 75. do 100. i od 26. veljače 2008., Komisija/Njemačka, C-132/05, EU:C:2008:117, t. 53. do 57.).

- 50 Zaključci izneseni u toj sudskoj praksi, iako se odnose na generičku prirodu naziva, također su relevantni za ispitivanje opisnog karaktera znakova. Naime, karakterizacija znaka kao generičkog ili opisnog je usko povezana jer takav znak, u tim dvjema situacijama, nema razlikovni karakter (vidjeti u tom smislu presudu od 24. svibnja 2012., Formula One Licensing/OHIM, C-196/11 P, EU:C:2012:314, t. 41.).
- 51 Stoga, osobito kada više gospodarskih subjekata proizvodi i stavlja na tržište u državi članici proizvode označene određenim znakom a da pritom taj znak ne upućuje na trgovačko ili zemljopisno podrijetlo tih proizvoda, takva okolnost može upućivati na to da relevantna javnost percipira navedeni znak kao da označava obilježje navedenih proizvoda i stoga kao opisan.
- 52 Iz prethodno navedenog proizlazi da, s jedne strane, tužitelj nije uspio osporiti okolnost da je, kao što to proizlazi iz podataka iz točaka 45. do 47. ove presude, velika količina sira proizvedenog u Njemačkoj stavljena na tržište u toj državi članici pod nazivom Emmentaler, uzetim zasebno. S druge strane, kao što je to istaknuto u točkama 49. do 51. ove presude, takva okolnost predstavlja valjanu indiciju da relevantna javnost percipira taj naziv na način da označava obilježje tih proizvoda i, stoga, kao opisan.
- 53 U tim okolnostima, pitanje je li stavljanje na njemačko tržište sireva proizvedenih u Njemačkoj pod nazivom Emmentaler uzetog zasebno u skladu sa Sporazumom Švicarska – Njemačka jest irelevantno, s obzirom na to da je percepcija relevantne javnosti, u odnosu na koju treba ocijeniti opisni karakter predmetnog znaka, u skladu sa sudskom praksom navedenom u točki 25. ove presude, oblikovana osobito njezinim izlaganjem tom znaku kako je stavljen na tržište. Naime, relevantna javnost općenito će pretpostaviti da su proizvodi stavljeni na tržište u državi članici zakonito stavljeni na njezino tržište, a da se pritom nužno ne pita postoje li navodni sukobi između pravnih normi.
- 54 Slijedom toga, tužiteljev prigovor prema kojem se žalbeno vijeće nije moglo osloniti na proizvodnju u Njemačkoj sira nazvanog Emmentaler kao jedan od pokazatelja opisnog karaktera tog znaka treba odbiti.

– *Njemačka uredba o sirevima*

- 55 Kako bi dokazalo da znak EMMENTALER označava vrstu sira, žalbeno vijeće se, između ostalog, oslonilo na njemačku uredbu o sirevima, u skladu s kojom je emmentaler klasificiran kao standardna vrsta sira.
- 56 Tužitelj tvrdi da se pobijana odluka nije mogla temeljiti na toj uredbi jer ona nije u skladu sa Sporazumom Švicarska – Njemačka, koji joj je nadređen.
- 57 U tom pogledu, iz stavka 7. i Priloga 1. njemačkoj uredbi o sirevima proizlazi da je emmentaler njome klasificiran kao „Standardsorte”, to jest kao standardna vrsta sira.
- 58 Stoga takva klasifikacija može odražavati percepciju relevantne javnosti o opisnom karakteru takvog znaka.
- 59 U tim okolnostima, tužiteljev argument prema kojem je njemačka uredba o sirevima navodno neusklađena sa Sporazumom Švicarska – Njemačka nije relevantan iz razloga sličnih onima navedenima u točki 53. ove presude.

60 Slijedom toga, treba odbiti tužiteljev prigovor prema kojem se žalbeno vijeće nije moglo osloniti na njemačku uredbu o sirevima kao jedan od pokazatelja opisnog karaktera znaka.

– *Stav Unije u pregovorima o sporazumu između Švicarske i Unije*

61 Kako bi utvrdilo da znak EMMENTALER označava vrstu sira, žalbeno vijeće uzelo je u obzir činjenicu da se prilikom pregovora o sporazumu od 17. svibnja 2011. između Europske unije i Švicarske Konfederacije o zaštiti oznaka izvornosti i oznaka zemljopisnog podrijetla za poljoprivredne i prehrambene proizvode i o izmjeni Sporazuma između Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o trgovini poljoprivrednim proizvodima (SL 2011., L 297, str. 3., u daljnjem tekstu: Sporazum između Švicarske i Unije), Unija protivila uvrštavanju oznake „Emmentaler” na popis oznaka zemljopisnog podrijetla koje su predmet zaštite tog sporazuma.

62 Tužitelj osporava zaključak žalbenog vijeća prema kojem se opisni karakter žiga za koji je podnesena prijava može također izvesti iz okolnosti da se Unija protivila uključivanju oznake „Emmentaler” kao takve u oznake izvornosti i oznake zemljopisnog podrijetla koje su zaštićene Sporazumom između Švicarske i Unije.

63 Prema tužiteljevu mišljenju, točno je da Unija nije pristala uvrstiti tu oznaku na popis oznaka zemljopisnog podrijetla koje su predmet zaštite sporazuma između Švicarske i Unije. Međutim, sama ta okolnost ne omogućuje zaključak da za naziv Emmentaler uzet zasebno nije moguća nikakva zaštita putem zajedničkog žiga Europske unije.

64 U tom pogledu valja istaknuti da, s jedne strane, sporazum između Švicarske i Unije u Dodatku 1. sadržava popis naziva sireva koji su predmet uzajamne zaštite ugovornih stranaka kao oznaka izvornosti i oznaka zemljopisnog podrijetla.

65 Međutim, naziv Emmentaler nije bio uvršten na taj popis.

66 S druge strane, razlozi tog neuvrštavanja bili su opisani u priopćenju za medije Švicarskog saveznog ureda za poljoprivredu od 17. prosinca 2009., na koje se žalbeno vijeće pozvalo u točki 24. pobijane odluke.

67 U tom priopćenju za medije Savezni ured za poljoprivredu istaknuo je da su pregovori o Sporazumu između Švicarske i Unije dugo bili spriječeni njihovim različitim stavovima u pogledu uvrštavanja naziva Emmentaler na popis oznaka izvornosti i oznaka zemljopisnog podrijetla u okviru tog sporazuma jer je „[Unija smatrala] naziv ‚[E]mmentaler’ generičkim nazivom” i da je „[ona] zahtijeva[la] da se taj naziv m[ože] koristiti u svim državama članicama”. Prema navedenom priopćenju za medije, Švicarska i Unija su zbog tih razilaženja odlučile ne uključiti naziv Emmentaler na navedeni popis.

68 Međutim, vjerojatno je da taj stav Unije proizlazi iz činjenice da su, kao što to proizlazi iz točke 48. ove presude, proizvodi koji nose naziv Emmentaler, uzet zasebno, bili stavljeni na tržište barem u određenim državama članicama, kao što je Njemačka, tako da navedeni stav može odražavati percepciju relevantne javnosti država članica, uključujući njemačke javnosti.

69 U tim okolnostima valja odbiti tužiteljev prigovor prema kojem se žalbeno vijeće nije moglo osloniti na taj stav kao jedan od pokazatelja da će pojam „emmentaler” njemačka javnost percipirati kao opis vrste sira.

– *Opći standard za emmental koji je izradila Komisija za Codex Alimentarius*

- 70 Tužitelj prigovara žalbenom vijeću da je vodilo računa o općem standardu za emmental koji je izradila Komisija za Codex Alimentarius. Taj standard ne sadržava obvezujuća pravila za postupak koji se odnosi na žigove u Uniji i stoga ne može prevagnuti nad Sporazumom Švicarska – Njemačka, kojim je dodijeljena zaštita nazivu Emmentaler, kako je to opisano u točki 38. ove presude.
- 71 U tom pogledu, iz sudske prakse najprije proizlazi da je činjenica da je naziv definiran kao generički u Codex Alimentariusu relevantan aspekt za ocjenu može li žig za koji je podnesena prijava biti opisan za vrstu sira (vidjeti u tom smislu i po analogiji presude od 12. rujna 2007., *Consorzio per la tutela del formaggio Grana Padano/OHIM – Biraghi (GRANA BIRAGHI)*, T-291/03, EU:T:2007:255, t. 67., i od 14. prosinca 2017., *Consejo Regulador „Torta del Casar” /EUIPO – Consejo Regulador „Queso de La Serena” (QUESO Y TORTA DE LA SERENA)*, T-828/16, neobjavljeni, EU:T:2017:918, t. 34. i navedenu sudsku praksu).
- 72 Nadalje, u skladu s općim standardom za emmental (CXS 269-1967) koji je izradila Komisija za Codex Alimentarius, pojam „emmental” označava zreli tvrdi sir koji je u skladu sa zahtjevima navedenima u tom standardu. U skladu s člankom 7.1. navedenog standarda, znak EMMENTALER može se koristiti u skladu s općim standardom za označivanje pretpakirane hrane, pod uvjetom da je proizvod u skladu sa standardom za emmental.
- 73 Iz toga slijedi da se znak EMMENTALER u okviru Codexa Alimentarius percipira kao naziv vrste sira koji ima svojstva sadržana u tom standardu.
- 74 Taj zaključak nije doveden u pitanje člankom 7.2. tog istog standarda za emmental, prema kojem se naziv zemlje podrijetla mora navesti na etiketi proizvoda. Naime, u zapisniku s 35. sjednice Odbora za označivanje hrane Komisije za Codex Alimentarius, uz suglasnost Europske komisije i svih država članica Unije, pojašnjeno je da je cilj tog pravila u području označivanja zadržati generičku prirodu naziva sira.
- 75 Isto tako, relevantnost općeg standarda za gore navedeni emmental nije dovedena u pitanje Sporazumom Švicarska – Njemačka, na koji se tužitelj poziva, zbog razloga sličnih onima iznesenima u točki 53. ove presude.
- 76 U tim se okolnostima žalbeno vijeće moglo osloniti na opći standard za emmental koji je izradila Komisija za Codex Alimentarius kao jedan od pokazatelja kako bi zaključilo da je pojam „emmentaler” opisan u odnosu na predmetne proizvode.

– *Presuda od 5. prosinca 2000., Guimont (C-448/98)*

- 77 Tužitelj tvrdi da generička priroda pojma „emmentaler” ne proizlazi iz presude od 5. prosinca 2000., *Guimont (C-448/98, EU:C:2000:663)*. Točno je da je u njoj Sud istaknuo da je nesporno da je emmenthal sir koji se zakonito proizvodi i prodaje u državama članicama različitima od Francuske. Međutim, ta činjenica samo je jedan od kriterija koji treba uzeti u obzir kako bi se ocijenila mogućnost registracije pojma „emmentaler”.
- 78 U tom pogledu valja podsjetiti na to da u točki 32. presude od 5. prosinca 2000., *Guimont (C-448/98, EU:C:2000:663)*, Sud potvrđuje, kao što to proizlazi iz točaka 45. do 53. ove presude, da se sir emmental zakonito proizvodi i prodaje u državama članicama različitima od Francuske.

- 79 Kao što to priznaje sam tužitelj, ta je činjenica jedan od kriterija koji treba uzeti u obzir kako bi se ocijenila mogućnost registracije pojma „emmentaler”. Iz toga slijedi da tužitelj nije tvrdio, a još manje dokazao, da ta činjenica nije relevantna u ovom slučaju, pa čak ni kao jedna od indicija koje treba uzeti u obzir prilikom ocjene opisnog karaktera naziva Emmentaler.
- 80 U tim okolnostima treba odbiti tužiteljev prigovor prema kojem se žalbeno vijeće nije moglo osloniti na presudu od 5. prosinca 2000., Guimont (C-448/98, EU:C:2000:663), kao jednu od indicija opisnog karaktera prijavljenog žiga.

– *Zaključak o opisnom karakteru*

- 81 S obzirom na indicije ispitane u točkama 31. do 80. ove presude, žalbeno vijeće moglo je u točki 24. pobijane odluke utvrditi, a da pritom ne počini pogrešku u ocjeni, da relevantna njemačka javnost odmah razumije znak EMMENTALER kao da označava vrstu sira.
- 82 S obzirom na sudsku praksu navedenu u točki 23. ove presude, žalbeno vijeće stoga je pravilno zaključilo da taj znak ima opisni karakter u smislu članka 7. stavka 1. točke (c) i članka 7. stavka 2. Uredbe 2017/1001, pri čemu je dovoljno da taj razlog za odbijanje postoji u jednom dijelu Unije, koji se, po potrebi, može sastojati od samo jedne države članice.
- 83 Naposljetku, budući da indicije ispitane u točkama 31. do 76. ove presude u dovoljnoj mjeri dokazuju da znak EMMENTALER ima opisni karakter u Njemačkoj, nije potrebno ispitati osnovanost drugih prigovora istaknutih u okviru drugog tužbenog razloga, koji se odnose na druge elemente na koje se žalbeno vijeće oslanja u točki 24. pobijane odluke, s obzirom na to da se ti elementi ne odnose na percepciju relevantne njemačke javnosti.
- 84 S obzirom na prethodno navedeno, drugi tužbeni razlog valja odbiti.

Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 74. stavka 2. Uredbe 2017/1001

- 85 Tužitelj tvrdi da naziv Emmentaler, uzet zasebno, treba uživati zaštitu kao zajednički žig na temelju članka 74. stavka 2. Uredbe 2017/1001 jer upućuje na zemljopisno podrijetlo predmetnih proizvoda.
- 86 EUIPO, Savezna Republika Njemačka i Francuska Republika osporavaju taj argument.
- 87 Kao što to proizlazi iz točaka 10. i 11. ove presude, odstupanje od članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe 2017/1001, koje je predviđeno člankom 74. stavkom 2. te uredbe, treba usko tumačiti. Konkretno, njegov doseg ne može obuhvaćati znakove koji će se smatrati oznakom vrste, kakvoće, količine, namjene, vrijednosti, vremena proizvodnje ili nekog drugog obilježja proizvoda o kojima je riječ, nego samo znakove koji će se smatrati oznakom zemljopisnog podrijetla navedenih proizvoda.
- 88 U ovom slučaju iz točaka 31. do 82. ove presude proizlazi da je žalbeno vijeće pravilno zaključilo da je pojam „emmentaler” opisivao vrstu sira za relevantnu njemačku javnost i da ga se nije doživljavalo kao oznaku zemljopisnog podrijetla navedenog sira.
- 89 Isto tako, tužitelj Općem sudu nije podnio druge konkretne elemente kojima se nastoji dokazati da ta javnost razumije taj znak u tom smislu.

- 90 U tim okolnostima on ne može tvrditi da žig za koji je podnesena prijava treba biti zaštićen na temelju članka 74. stavka 2. Uredbe 2017/1001.
- 91 Posljedično valja odbiti prvi tužbeni razlog i stoga tužbu u cijelosti.

Troškovi

- 92 Sukladno odredbama članka 134. stavka 1. Poslovnika Općeg suda, stranka koja ne uspije u postupku snosi troškove, ako je takav zahtjev postavljen.
- 93 Budući da je tužitelj izgubio spor, treba mu naložiti snošenje troškova, sukladno zahtjevima EUIPO-a, Savezne Republike Njemačke, Francuske Republike i CNIEL-a.

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (deseto vijeće)

proglašava i presuđuje:

1. Tužba se odbija.

2. Društvu Emmentaler Switzerland nalaže se snošenje troškova.

Kornezov

Kowalik-Bańczyk

Petrlík

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourggu 24. svibnja 2023.

Potpisi